

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:
ஸ்ரீமத் வரத குரவே நம:

திருமழிசையாழ்வார் - வருஷ திருநட்சத்திரம் - தை - மகம்

திருமழிசையாழ்வார் - அவதாரஸ்தலம்

தனியன்

மகாயாம் மகரே மாஸே சக்ராம்ஸம் பார்க்கவோத்பவம் /
மஹீஸாபுராதிஸம் பக்திஸாரமஹம் பஜே //

ஸக்தி பஞ்சமய விக்ரஹாத்மநே ஸுக்திஹார ஜிதசித்த ஹாரிணே
முக்தி தாயக முராரிபாதயோர் பக்திஸாரமுரயே நமோ நம:

நாள்பாட்டு - உபதேசரத்தினமாலை - 12 பாசுரம்

தையில் மகமின்று தாரணியீர் ஏற்றம். இந்தத்
தையில் மகத்துக்குச் சாற்றுகின்றேன் - துய்யமதி
பெற்ற மழிசைப்பிரான் பிறந்தநாளென்று.
நற்றவர்கள் கொண்டாடும் நாள்.

வாழித்திருநாமம்

அன்புடனந்தாதி தொண்ணூற்றாறுரைத்தான் வாழியே
அழகாருந் திருமழிசை யமர்ந்தசெல்வன் வாழியே
இன்பமிகு தையில் மகத் திங்குதித்தான் வாழியே
எழில் சந்தவிருத்தம் நுற்றிருபதீந்தான் வாழியே
முன்புகத்தில் வந்துதித்த முனிவனார் வாழியே
முழுப்பெருக்கில் பொன்னியெதிர் மிதந்த சொல்லோன் வாழியே
நன்புவியில் நாலாயிரத்தெழுநூற்றான் வாழியே
நங்கள் பக்திசாரர் இருநற்பதங்கள் வாழியே.

திருத்தகப்பனார் - பார்க்கவ ரிஷி
திருத்தாயார் - கனகாங்கியம்மாள்
வளர்த்தவன் - ஹரிதாஸன்
திருநாமங்கள் - ஸ்ரீபக்திஸாரர், மஹீஸாரபுராதீஸர், பார்க்கவாத்மஜர்,
திருமழிசையாழ்வார், மழிசைப்பிரான்,
சிஷ்யர்கள் - கணிகண்ணன், த்ருட்வரதன்
ஆசாரியன் - ஸேனைமுதலியார்
புருஷகாரர் - பேயாழ்வார்
அருளிய ப்ரபந்தங்கள் - திருச்சந்தவிருத்தம் (120 பாசுரங்கள்),
நான்முகன் திருவந்தாதி (96 பாசுரங்கள்)
அவதாரஸ்தலம் - திருமழிசை
இவரது திருவரசு திருக்குடந்தையில் (கும்பகோணத்தில்) உள்ளது.

இவரை போற்றி உரைக்கும் இராமாநுசு நாற்றந்தாதி - 12ஆம் பாசுரம்

இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிசைக் கிறைவன். இணையடிப்போ
தடங்கும் இதயத் திராமானுசன். அம்பொற் பாதமென்றும்
கடங்கொண் டிறைஞ்சும் திருமுனிவர்க்கன்றிக் காதல்செய்யாத்
திடங்கொண்ட ஞானியர்க்கே. அடியே னன்பு செய்வதுவே.

உறையிலிடாதவர்

இவருடைய திவ்யப்ரபந்தங்கள் பகவத் பரத்வத்தை நிர்த்தாரணம் செய்து, இதர
மதங்களை நிரஸநம் செய்வதிலே ஊற்றமுடையவையாயிருக்கும். அதனாலேயே
இவருக்கு **உறையிலிடாதவர்** என்று ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் திருநாமம் சாற்றினார்
அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார்.

முதலாழ்வார்களும் திருமழிசையாழ்வாரும்

பொய்கையாழ்வார் 'வையம்தகளியா' என்றும் பூதத்தாழ்வார் 'அன்பே தகளியா' என்றும் விளக்கேற்றிக்காட்டா பேயாழ்வார் 'திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்' என்று எம்பெருமானை அனுபவத்தபடி பாசுரங்கள் இயற்றினார். முதலாழ்வார்களின் மூன்று திருவந்தாதிகளும் பகவத் அனுபவம் நிறம்பியிருக்கும். பகவதனுபவத்திற்கு களையாவது இதரதேவதைகளிடத்தில் பரதவயுத்தி பண்ணுகையே யாகும். அந்தக்களையை திருமழிசையாழ்வார் நிக்கினார். முதல் பாசுரம் தொடங்கி கடைசி பாசுரம் வரையில் தனது முதற்ப்ரபந்தமான நான்முகந்திருவந்தாதியிலும், 'அன்று நான் முகற் பயந்த ஆதிதேவனல்லையே' மற்றும் பல பாசுரங்களில் தனது சரம ப்ரபந்தமான திருச்சந்தவிருத்தத்தில் ஐயம் திறிபர பகவத் பரதத்வநிர்ணயம் செய்து உள்ளார். தமிழில் ப்ரபந்தத்தை விருத்தமாக முதலில் அருளியவர் என்ற பெருமை திருமழிசை ஆழ்வார் ஒருவரையே சாரும். இதனை தொடர்ந்து நம்மாழ்வாரும் திருவிருத்தம் என்ற ப்ரபந்தத்தை அருளிச் செய்துள்ளார்.

பக்திஸாரர் என்ற பெயர் ஏற்படக்காணம்

பேயாழ்வார் திருவருளால் திருமழிசைப்பிரான் பரம வைஷ்ணவராகி சாக்கியம் கற்றோம் சமணம் கற்றோம் சங்கரனார் ஆக்கிய ஆகமநூல் ஆராய்ந்தோம் செங்கட் கரியானைச் சேர்ந்தோம் யாம் தீதிலமே எங்கட் கரிய தொன்றில் என்று அநுசந்தித்துக் கொண்டு திருமழிசையில் யோக நிலையில் திருமுகள் கேள்வனை த்யானமத்துக் கொண்டி வாழ்ந்து வந்தார்.

அப்படி இருக்கையில் ஒருநாள் ரிஷப வாஹனத்தில் ஏறி பார்வதியும் சிவனும் ஆகாய மார்க்கமாய்ச் செல்லுகையில் உமாதேவி இவருடைய தேஜஸ்ஸைக் கண்டு வியப்புற்று இவர் யார் என்று வினவ சிவபிரான் இம்மஹாநுபாவர் நம் அடியானாய் இருந்து இப்போது நம்மை விட்டு நாராயணனுக்கு அடிமைப் பட்டிருப்பவர் என்று சொன்னவுடன் அம்பிகை அத்தகைய பெரியவனுக்கு நாமும் ஏதேனும் வரமளித்துச் செல்வோம் என்று கூற அவள் விருப்பப்படி திருமழிசைப்பிரான் முன் தோன்றினார்கள்.

திருமழிசைப்பிரான் சிவனைப் பார்த்ததும், பாரதவர் போல் ஒரு கந்தைத் துணியைத் தைத்துக்கொண்டு வீற்றிருந்தார். இதைக்கண்ட உமாபதி உனக்கு அருள்செய்ய வந்த நம்மை நீ கண்டு கொள்ளமல் இருப்பது தகுதியோ? என்று கேட்க, மழிசைப்பிரான் உம்மால் ஆகவேண்டுவது எனக்கு ஒன்றும் இல்லை. ஆதலால் நான் உதாஸீநனாய் இருந்தேன் என்று உரைத்தார். அதற்கு பின்பும் சந்த்ரசேகர் நம்வரவு வீண்போகக் கூடாது என்று நினைத்து நீ விரும்பிய வரத்தைப்பெற்று வாழ்வாய் என்று நிர்பந்தமாக கூறினார். ஆழ்வார் மோசஷலோகமான பரமபதத்தை அருள வல்லீராகில் அருள்வீர் என்று கேட்டார். அதற்கு மஹாதேவர் அது நம்மால் இயலாது. மோஷத்தைத் தரவல்லவன் ஸ்ரீமந் நாராயணன். அது தவிர வேறுவரம் வேண்டுவாய் என்று கூறினார். திருமழிசைப்பிரான் புன்முறுவல் செய்து அந்த முக்தியைப் பெறுவதற்கான சாதனங்களை அநுஷ்டிப்பதற்கு உறுப்பாக நீண்ட ஆயுளையேனும் எனக்குத் தரவேணும் என்று வரம் கேட்டார்.

அது கேட்ட கைலாசநாதர் அது கர்மானுகுணமாக ஏற்கனவே வரம்பு கட்டுபட்டுவிட்டது. அதை வளரச்செய்ய என்னாலாகது. வேறு வரம் வேண்டுவாய் என்று விளம்பினார்.

திருமழிசைப்பிரான் இகழ்ச்சி தோன்ற நகைத்து, நான் துணி தைக்கும் இந்த ஊசியின் பின்னே நூல்வரும்படி வரம் தருவீர் என்று பரிஹாசமாக வார்த்தையைச் சொன்னார். அது கேட்டுக் கடும் சினம் கொண்ட கண்ணுதலோன் செருக்குடைய உன்னை இப்போதே பொசுக்கி விடுகிறேன் பார் என்று கூறி நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்திட அதிலிருந்து ஊழிகால நெருப்புப் போலே அக்னி கிளர்ந்து எழுந்தது. இது கண்ட திருமழிசைப்பிரான் இந்திரன் போல் உடல் முழுவதும் கண் காட்டினாலும் அஞ்சவேன் அல்லேன் என்று சொல்லித் தமது வலத்திருவடி பெருவிரலில் உள்ளதொரு கண்ணைத் திறந்துவிட அதிலிருந்து ஒரு பெரும் தீ எழுந்து ஊழிகால நெருப்பிலும் பல மடங்கு பெரியதாகி நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து கிளர்ந்த நெருப்பை அடக்கி முக்கண்ணையும் சுடத்தொடங்கிற்று. அது கண்ட கங்காதரர் அத்தீயில் இருந்து தப்புவதற்காகத் தன் சடையில் இருந்த பல மேகங்களை ஏவி ஊழிகாலத்தைப் போல மழை பொழியும்படி நியமித்தார்.

அவ்வண்ணமே அம்மேகங்களும் மழை பொழிந்ததனால் பெருவெள்ளம் ஏற்படவும் பரமபாகவதரான திருமழிசைப்பிரான் சிறிதும் அசையாமல் எம்பெருமானை த்யானித்துக் கொண்டு வீற்று இருந்தார். இதைக்கண்ட சிவன் ஆழ்வாருக்கு பக்தி ஸாரர் என்று விருது அளித்து அவரை மிகக் கொண்டாடினார். இதை ஆழ்வாரே கீழ்க்கண்ட பாசுரங்களில் உணர்த்தி உள்ளார்.

நான்முகன் திருவந்தாதி - 26ஆம் பாசுரம்

மற்றுத் தொழுவார் ஒருவரையும் யான் இன்மை
கற்றைச் சடையான் கரிக் கண்டாய். ஏற்றைக்கும்
கண்டு கொள் கண்டாய். கடல் வண்ணா! யான் உன்னைக்
கண்டு கொள்கிற்குமாறு.

நான்முகன் திருவந்தாதி - 84ஆம் பாசுரம்

பிதிருமனமிலேன். பிஞ்ஞுகன் தன்னோடு
எதிர்வன் அவன் எனக்கு நேரான். அதிரும்
கழற்கால மன்னனையே கண்ணனையே. நாளும்
தொழக்காதல் பூண்டேன் தொழில்.

புத்தார் ஸ்வாமி வெளியிட்டுள்ள நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்த நூலில் இருந்து மேலே சொன்னது எடுக்கப்பட்டது.

மேலே குறிப்பிட்ட இரு பாசுரங்களுக்கும் விளக்கவுரை (Dr.M.A.வேங்கடக்ருஷ்ணன் ஸ்வாமி வெளியிட்டுள்ள நம்பிள்ளை படி இயற்பா வ்யாக்யான நூலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது)

நான்முகன் திருவந்தாதி - 26ஆம் பாசுரம் விளக்கவுரை

இப்பாசுரத்தில் உன்னைத் தவிர வேறு சிலரைப் பற்றுபவன் அல்லேன் நான் என்பதற்கு சிவனே சாட்சி என்கிறார். (திருமழிசை ஆழ்வாரிடத்தில் சிவன் வந்து தன்னை ஒருவரம் வேண்டிக் கொள்ளும்படி கேட்டபோது ஆழ்வார் அதற்கு, அவனை அலட்சியம் செய்த சரித்திரம் மேலே குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது). எம்பெருமானுடைய அழகில் மயங்கிய ஆழ்வார் அதில் அமிழ்ந்து போய்விடாமல் அவனை அனுபவிக்க வல்லராகத் தாம் ஆகவேண்டும் என்று வேண்டுகிறார் என்றும் கொள்ளலாம். கடல்போல் கருத்துக் குளிர்ந்த வடிவை உடையவனே! உன் அழகில் நான் மயங்கிவிட்டேன். நான் உன்னை விடாமல் அனுபவிக்க நீ கடாவிக்க வேண்டும். (கற்றைச் சடையான்) சிவனும் ஏதோ ஒன்றைச் சாதிப்பதற்காகத் தவம் செய்து ஜடையை தரித்துக் கொண்டு இருக்கின்றபடியாலே, அவனைப் பற்றுவதால் நமக்கு ஒரு பலனும் இல்லை என்கிறார்.

நான்முகன் திருவந்தாதி - 84ஆம் பாசுர விளக்கம்

எம்பெருமானைப் பற்றுவதையே தொழிலாகக் கொண்ட எனக்கு சிவனும் சமமாக மாட்டான் என்கிறார் ஆழ்வார். நான் இரண்டு பட்ட மனத்தை உடையவன் அல்லேன். ஞானத்தால் நான் ருத்தரனுக்கு சமமானவன். எம்பெருமானிடத்தில் எனக்கு உள்ள ஆசையில் அவன் எனக்குச் சமம் ஆனவன் அல்லன். அடியவர்களின் விரோதிகளை அழிப்பதற்காக வீரக் கழலை அணிந்து அச்செயலால் என்னை அடிமை கொண்ட கண்ணனை என்றும் தொழு வதற்குரிய காதலே தொழிலாகக்கொண்டேன்.

திருமழிசையாழ்வார் மகிமை

இவ்வாழ்வார் அருளிய திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் இரண்டு. 1. நான்முகன் திருவந்தாதி 2. திருச்சந்த விருத்தம். இவை இரண்டும் திவ்யப் ப்ரபந்தங்கள் எல்லா வற்றினுள்ளும் வேதாந்த விழுப்பொருள்கள் நிரம்பித் ததும்பிய மிகச் சிறந்த அரிய பெரிய நூல்களாம். இவ்வாழ்வாருடைய காலத்தில் தேவதாந்தர பரத்துவம் கொள்ளும் மதாந்தரஸ்தர்கள் மலிந்து இருந்ததனால் அவர்களைத் திருத்தி வழிபடுத்த வேண்டுவது இவர்க்கு அவசியமாய் அமைந்தது. ஆகவே இவர் திருவந்தாதி தொடங்கும் போதே ஸ்ரீமந்நாராயண பரத்வத்தை மிக அழுத்தமாக அருளிச் செய்கின்றார் (நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்). அது தலைக்கட்டும் மிடத்தும் இனியறிந்தேன் ஈசற்கும் நான்முகற்கும் தெய்வம், இனியறிந்தேன் எம்பெருமானுன்னை என்கிறார். இடையிலும் பல பல பாசுரங்களினால் தேவதாந்தரங்களின் அபூர்த்தியையும் பரமபுருஷனுடைய பூர்த்தியையுமே பேசுகின்றார். ஆகவே இவரது திருவந்தாதி பெரும்பாலும் பரதத்வஸ்தாபனத்தில் நோக்குடைத்தாயிருக்கும்.

இதில் முதல் பாசுரம் நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான், நான்முகனும் தான் முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான் படைத்தான் - யான் முகமாய் அந்தாதி மேலிட்டு அறிவித்தேனாழ் பொருளைச் சிந்தாமற் கொண்மினீர் தோந்து என்பதாம். பெரியவாச்சான்பிள்ளை இப்பாசுரத்தின் வியாக்கியான அவதாரிகையில் அருளிச்செய்யப்பட்டுள்ள ஒரு அற்புதமான திவ்ய ஸுக்தியை கீழே காண்போம்.

ப்ரஹ்மாதிகள் ஸம்ஸாரத்தை ப்ரவர்த்திப்பிக்க ப்ரதாநர் ஆனாப்போலே, தந்நிவ்ருத்திக்கு ப்ரதாநன் ஆனேன் நான் என்கிறார். இந்த ஸ்ரீசுக்தியின் காமபீயம் வாசாமகோசரம். இதன் கருத்தாவது. நாராயணன் நான்முகனைப் படைத்து வைத்தான். அந்த நான்முகனும் மற்றுள்ள ஸ்ருஷ்டிகளைப் பண்ணிப்போனான். ஆக இவ்விருவரும் இப்படி ஸம்ஸாரத்தை வளரச் செய்து வைத்தார்களே யன்றி அடியறுக்கப் பார்த்தாரல்லர். நான் அங்ஙனம் இன்றியே உங்களுடைய ஸம்ஸாரம் வேரறும்படியாக ஆழ்பொருள்களை அறிவிக்க முற்படுகின்றேன் காண்மின் என்று ஆழ்வார் அருளிச் செய்வதாகப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை எடுத்துக் காட்டியருளியிருப்பது பரமரஸம்.

இவ்வாழ்வார் ஆழ்பொருளை அறிவிக்கத் தொடங்கும்போதே அறிவித்தேனாழ் பொருளை என்று இறந்த காலத்தாற் கூறினது தம்மைக் கொண்டு அறிவிக்க விரும்பிய எம்பெருமான் ஸத்ய ஸங்கல்பனாகையாலும், எம்பெருமானுடைய பரத்து வத்தைப்பற்றிப் பாசுரங்கள் பேசித் தலைக்கட்டியே தீரும்படியான தம் உறுதியினாலும் இப்பிரபந்தம் தலைக்கட்டி விட்டதாகவே நினைத்தோம். இதனைத் தமிழர் தெளிவினால் எதிர்காலம் இறந்த காலமாகச் சொல்லப்பட்ட காலவழுவமைதி என்பர். இப்பாசுரம் முதலிய இருநூற்றுப் பதினாறு பாசுரங்களை (இரண்டு நூலாக) உதவி அருளின இம்மஹான் தையில் மகத்தில திருவவதரித்து நம்மை வாழ்வித்தருளினர். (மேலே குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் காஞ்சீ ஸ்வாமி அருயுள்ள திருவத்யயனோத்ஸவ வைபவ தீபிகையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது)

திருமழிசையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வாசிக தோஷ: சஷந்தவ்ய: